

[Edvard Sørensen.]

gennem de senere Aar har været fremme, for i en Tid, hvor Understøttelserne stiger fra Aar til Aar, at gøre et Forsøg paa at faa Arbejde ført igennem i Stedet for Understøttelse. Vi erkender, at en almindelig Ordning, hvor man under alle Forhold kan skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse, er det uhyre vanskeligt, for ikke at sige umuligt at skabe, men et Forsøg i den Retning vilde være rimeligt, og den Lov, vi her har stillet Forslag til Ændringer i, var ogsaa oprindeligt et Forsøg i den Retning. Men som Ministeren var inde paa, blev den i Fjor omdannet og omdannet i væsentlig Grad. Den blev omdannet fra det, den oprindeligt var, og det, der maatte være dens Opgave, at være en Understøttelseslov, hvorefter man i Stedet for Understøttelse i saa stor Udstrækning som muligt skaffede Beskæftigelse, til en Beskæftigelseslov, hvori det afgørende var det stive Tarifsysteem.

Nu talte Ministeren om, at man ikke maatte have for stive Lovregler, og det er jeg slet ikke uenig med; Ministeren i, men naar det drejer sig om Tariffer, har man det Indtryk, at Regeringspartierne er enige i, at de skal være saa stive og saa ubevægelige som muligt.

Den Ændring af Løven, der gennemførtes i Fjor har ved det stive Tarifsysteem virket ind ogsaa paa andre Omraader og vanskeliggjort, at der blev sat Arbejde i Gang efter Løven. Man har set, at det er meget lidt Arbejde, der i Aar er blevet udført efter denne Lov. Officielle Tal har jeg ikke, men dem kan vi formentlig faa i Udvalget, da Socialministeriet kan fremskaffe dem og maaske allerede er i Besiddelse af dem. Men vi har set ude omkring, hvilke Vanskeligheder dette stive System har voldt.

Jeg er vidende om, at i et Amt vedtog man for at godkende et Arbejde, at saa skulde Timelønnen i Landkommuner mindst være 1 Kr. og i Købstæderne mindst 1 Kr. 9 Øre; og den Ugeløn, man maatte tjene, skulde i Landkommuner og Købstæder være henholdsvis 30 og 40 Kr. Men over for denne Afgørelse rejste et Medlem i Nævnet Indsigelse og klagede til Socialministeriet, og Socialministeriets Svar gaar ud paa, at det, som Amtsnævnet her har vedtaget som en Regel, ikke kan oprettholdes. Hvad vil det nu føre til, og hvad førte det til? Det førte til, at naar man ude i en Kommune skulde have et saadant Arbejde udført og i Forvejen var enedes med sine Arbejdere om en bestemt Løn,

saa blev der nu ifølge denne ministerielle Afgørelse sagt til Kommunen: I kan ikke faa det Arbejde godkendt, medmindre Lønnen hæves som af Arbejdsmændenes Fagforbund krævet.

Følgen heraf bliver jo, at man ude i Kommunerne ganske roligt siger: Saa maa vi lade Arbejdet ligge. Hos os var der ingen Uenighed, der var Enighed mellem Kommunalbestyrelsen og Arbejderne, men da Forholdene ligger saadan, maa vi lade Arbejdet ligge. Og Følgen af, at Løven har faaet denne Affattelse, bliver selysagt, at der bliver mindre Arbejde, og at der som Følge deraf udbetales mere i Understøttelse. Det er saadan — det ser man tydeligt — for denne Lovs Vedkommende, at Tariffens klamme Haand kvæler mange Muligheder for Beskæftigelse ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor der var Enighed mellem Arbejdere og Arbejdsgivere.

Det, som vort Forslag gaar ud paa, er at ændre Løven, saaledes at den igen bliver en Understøttelseslov og en Lov bygget op saadan, at Kommunerne har Interesse i at faa Arbejde sat i Gang, og at Arbejderne har Interesse i, naar det er muligt, at skaffe sig andet Arbejde.

Forslaget gaar, som Ministeren ogsaa nævnte, ud paa, at Refusion kan faas for hvad der svarer til Kommunehjælpen; Resten maa Kommunerne selv betale. Ministeren gjorde opmærksom paa, at dette var afvigende fra Reglerne i Socialreformen i øvrigt. Naar vi har stillet det op paa den Maade, er det nemlig for at skabe Interesse i Kommunerne for at faa Arbejde i Gang i Stedet for at udbetale Kommunehjælp, idet man ved at sætte Arbejde i Gang har Muligheden for at anmelde et større Beløb til Refusion, end man kunde gøre, hvis man udbetaler Understøttelser, og naar vi foreslaar, at der ud over dette skal ydes et Tillæg paa mindst $33\frac{1}{3}$ pCt., som skal betales af Kommunens egen Kasse, er det for at yde Arbejderen mere, naar han arbejder, end naar han faar Understøttelse.

Endvidere har vi, som Ministeren ogsaa har nævnt, foreslaaet, at der af Nævnet fjernes de to, som sattes ind i Fjor, nemlig en Repræsentant for Arbejderne og en Repræsentant for Arbejdsgiverne. Dette er sket i Overensstemmelse med vort Ønske om, at Løven føres tilbage til sin oprindelige Skikkelse. Der er for mig ingen Tvivl om, at hvis dette Lovforslag vedtages, vil der blive betydeligt mere Arbejde, end Tilfældet har været i de sidste Aar.

Ministeren var inde paa, om vi nu ogsaa